

S. VIII. 33.

Exeqviarum celebrationem

Matronæ

*Natalium præstantiâ omnibusq; Christianarum vir-
tutum ornamentis celeberrima ac laudatissima*

ANNÆ JUNGÆ,

VIRI

Amplissimi, Consultissimi & Excellentissimi,

Dn. JOHANNIS Dreyers/

Regiæ Mtis & Coronæ Svecicæ Auditoris

Generalis, Archidicasteriorum Pomeranicorum Ad-

vocati & Reip. Stetinenſis Senatoris dignissimi;

Conjugis deſideratiſſimæ;

Quæ

*Nata annò Chriſti 1582. 29. Octobr. intra 7. & 8.
matutinam; denata 19. Julij intra 9. & 10. antemerid. annò 1636.*

*ætatis ſuæ 54. hodie 21. Julij in æde Marianâ, quæ Stetini
eſt, adhibitis apud Chriſtianos ſolitis carimonijs,*

communi omnium matri terræ

reſtituetur;

frequenti comitatu cohoneſtare jubet

*Omnes & ſingulos in Ducal. Pædag. Stet. Stud.
Juvenes,*

M. Martinus Leuſchnerus ibidem Reſtor.

STETINI, Literis GEORGII GOETSCHII,

1. Corinth. 15. v. 43.

Seminatur in corruptione,
refurgit in incorruptibilitate:
feminatur in ignominia, resur-
git in gloria: feminatur in infir-
mitate, refurgit in potentia: fe-
minatur corpus animale, resur-
git corpus spirituale.

Hominis verè fidelis, qui missis terrenis hisce & evanescentibus mundi quivilijs, ea, quæ sursum sunt, unicè spectat, quæ fors quæve conditio per omnem hanc vitam sit, Regius Psalter David Psalm. 125.

sumptâ ab ærumnosis agricolarum laboribus comparatione, eaq; ad afflictissimum gentis Judaicæ sub gravissimo Captivitatis Babylonice jugo gementis ac quiritantis statum accommodatâ, graphicè depingit, quando inquit:

Qui seminât in lacrymis, in exultatione metet. Euntes ibant & flebant mittentes semina sua; venientes autem venient cum exultatione portantes manipulos suos.

Quæ scilicet agricolarum fors, quæ ærumnarum, dum agrum colunt, perperissio, eadem & Christianos, si non major ac deploratio, quoad mortali huic vitæ immorantur, exercet, nec concinnius quid ac vero magis consentaneum dixeris, quàm si veri Christiani vitam cum agriculturâ contuleris. Quemadmodum enim agricolæ, præterquam quod, ceu hominum abjectissimi, omnium contemptui & ludibrijs sunt expositi, innumeris laboribus atq; ærumnis quotidie premuntur, & antequam exoptatæ messis spes affulgeat, nunc agros proscindere, nunc rescindere, nunc occare, nunc tertiare, nunc deniq; semina, quæ non sine multis sudoribus & impendijs parata sunt, credulâ spe, & cæcâ quadam futuræ messis expectatione sulcis credere, inductisq; occis terrâ obruere & quasi sepelire coguntur, plurimas interim cœli injurias, intolerandâq; imbrium, procellarum aliarumq; tempestatum sævitiam patientes: eodem etiam modo veri Christiani, qui improbo huic mundo & sacra omnia fastidienti mera *naïve* videntur, dum divini verbi sementem facturi futuræ messi, quam

beatissima vitæ coelestis adeptio pollicetur, studiose operantur, quæ non patiuntur? ab ineunte ætate usque ad extremum vitæ halitum cum perpetuâ & quasi concathentatâ malorum serie colluctantur: in lacrymis nascuntur ac educantur, in lacrymis vitam transigunt omnem, in lacrymis denique, animâ Deo reddentes, corpus exutum in terrâ pulvere deponunt: nunc frigore, nunc æstu, nunc curarum laborumque mole premuntur: accedit interior carnis imbecillitas ac perpetua contra Cacodæmonum insultus ac tentationes pugna; accedunt extrinsecus fames, morbi, bellorum pericula atque clades, variæ persecutiones, dira malevolorum odia; accedit denique ultima illa malorum clausula mors, quæ corpora animis orba, ceu semina quædam terræ insperguntur & computrescunt. Unde tot vitæ humanæ cum rebus ærumnosissimis & maximè fragilibus, cum in divini verbi pandectis, tum in profanis scriptoribus comparationes. Notabilis præ cæteris est Græcus ille versiculus, in quâ vita humana dicitur:

Χνὸς, οὐκ ἔστι, φάσμα, δρόσος, πνοή, μέρον, ἀντὶς, οὐκ ἔστι,

ὄδμα, ῥόος, νῆος, ἰχνιον, αὐρὰ κόνης.

Quemadmodum verò agricolæ corporales, lacrymis quidem ac suspirijs, dum laboriosam suam sementem faciunt, non parcunt: ærumnas tamen suas futuræ messis spe solantes, omnium virium nisu pergunt nec ab opere suo recedunt prius, quàm seminibus suis terræ creditis, sationem absolverunt: simili etiam modò spirituales agricolæ, ab omnibus hujus vitæ ærumnis invictos se præstantes, nobilissimumque verbi divini semen animis suis inclusum tenentes, fremente orbe & orco, procellosaque & caliginosa urgentium malorum nube omnia obtenebrante, strenui procedunt, variarum Christianarum virtutum ac bonorum operum sementem faciunt, tandemque corpora, animabus

mabus in manum DEI commendatis, in terram, ceu foecundum quoddam semen, abjiciunt, certo sperantes, fore, ut instante universalis resurrectionis messe, multiplici cum foenore illa recipiant, non amplius imbecilla ac fragilia, sed spiritualia ac immortalia, quæ in posterum nulla mortalitatis ac infirmitatis lues arrodere valeat. Nec inefficax hoc solatij genus est ad abstergendam quamcunque miseriarum & calamitatum illuviem, cum nullius hominis mens assequi, nulla lingua enunciare valeat, quanta gaudia futura sint, quando olim, receptis in magna illa ac beata messe corporibus nostris, iisque glorificatis ac spiritualibus, venientes veniemus cum exultatione & tripudio portantes manipulos nostros. Erigunt sane hac spe & quasi suffulciunt animas suas omnes afflicti Christiani, hoc praefertim exulceratissimo & funestissimo seculo, quo exitiabilibus bellorum flammis, universa non modo Germania, sed Europa etiam conflagrat, omniaque in Christiani sanguinis exitium conjurasse videntur. Dum enim, non sine ingenti cordolito, hic nihil sibi tutum relinqui, singulisque ferme horarum momentis non solum bonorum omnium, sed vitae etiam jacturam esse metuendam vident, omnibus vanissimi hujus mundi ludibrijs valedicentes, messe illa latissimâ, quam olim futuram sciunt, se maioresque suos solantur, certoque credunt, fore aliquando, ut vivi suis egressi monumentis, venientes veniant cum exultatione æterni gaudij ac bonorum coelestium manipulos portantes. Eadem etiam hac spe, honestissima ac omni Christianarum virtutum ornamentis præstantissima matrona, *Anna Jungia*, amplissimi, Consultissimi & eminentissimi *Dn. Johannis Drejeri*, Regiæ Mtis & Coronæ Svec. Auditoris Generalis, Archidicasteriorum Pomeran. Advocati, & Reipub. Stetinenfis Senatoris meritissimi Conjux habitenus

Genus suavissima, & omnes hujus vitæ adversitates piè so-
lata est, & ultimos mortis terrores, ceu generosa victrix
superavit. Cum enim & ipsa hæcenus ceu spiritualis se-
minatrix, inter varias hujus vitæ difficultates & molestias
laudabilem veræ pietatis ac bonorum operum sementem
fecisset, ac tandem corpus quoque suum terræ jam inseren-
dum esse prospiceret, certissima de futurâ hac messe ac æ-
ternæ vitæ gaudijs, singulari quodam tripudio, animâ
DEO redditâ, corpusculum suum exangve & exanime
terræ mandandum nobis reliquit. Cujus amplissimis ex-
equijs cum hodiernus dies sit dictus, ut ex promptiori ani-
mò ab omnibus frequententur, agite, piissimam ac lauda-
tissimam ejus vitam paucis delineabimus. Natam illam
accepimus Stetini, annò Christi 1582. 29. Octobr. intra 7.
& 8. matutinam, parentibus Christianâ pietate alijsq; vir-
tutibus maximè conspicuis, patre quidem honestissimò
ac integerrimo viro, *Dn. Thoma Jungio*, cive ac merca-
tore Stet. maximè industriò; matre autem præstantissimâ
matrona *Anna Blocher*, qui optimi parentes quos avos
atavosq; quamq; laudatos majores in utraq; lineâ ascen-
dente sortiti fuerint, hic nihil attinet prolixius dicere. In
hujus vitæ scenam tam laudabili satù progressa, in ipso sta-
tim infantie limine à carnalis nativitatibus sordibus, sacra-
tissimò illò τῆς παλιγγενεσίας lavacrò abluta, mystico Christi
corpori inserta, atq; hinc per omnem subsequentem æta-
tem, summâ parentum curâ & industriâ, pietati omnige-
nisq; virtutum virginalium exercitijs innutrita & assvefa-
cta fuit. Nec ipsa vel curam vel spem parentum fefellit,
sed excitata ab intus latitante egregiâ animi indole, tantâ
aviditate laudabilia virtutû præcepta imbibit, ut in tenerâ
adhuc ætate egregium virtutum & optimi moris specu-
lum publicè crederetur. Quare, anno Christi 1606. ab
amplis-

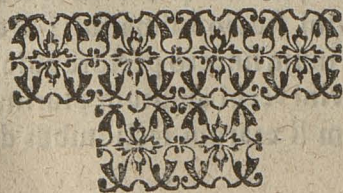
amplissimò, Consultissimò & Excellentissimò viro, Dn.
Johanne Dreyern/in matrimonium expetita, atq;, acce-
dente parentum & consanguineorum consensu, eidem.,
totum negotium divini numinis providentiâ regente, pau-
lò pòst solenniter desponsa, & insequentis anni 14 Sept. die
consuetò Copulationis ritu in toro Nuptiali apposta fuit.
Quod ita piè initum matrimonium, cum optimo suo ma-
ritò, eximiè tranquillum, jucundum & fecundum, in ar-
dentissimâ mutui amoris atq; conjugalis affectus flammâ
per 29. annos coluit, ipsumq;, divina benedictione, optatæ
liberorum hexadis, 4. nim. filiorum, & 2. filiarum patrem
effecit, ex quibus filius & filia hunc matris in cœlum abitû,
suò anteverterunt: reliqui, Deo sit laus, adhuc in vivis sunt,
utq; diutissimè, in amplissimi Dn. patris solatium, & Eccle-
siæ atq; Reip. Christianæ emolumentum supersint, animi-
tùs precamur. Vitam ejus ceteram & Christianam conver-
sationem quod attinet, omnibus bonis notum perspectûq;
est, quod utraq; non solum omni caruerit maculâ, sed lau-
datissima etiam fuerit. Maritum suum verè cōjugali amo-
ris affectu semper prosecuta, gravissimasq; ejus occupatio-
nes & officiorum plurium molestias pijs jucundisq; allo-
quijs, quoties res ita tulit, solata est: divinitus sibi donatam
sobolem piè educavit optimisq; imbuit moribus, famili-
am summâ prudentiâ rexit, proximum suum & egestate,
inprimis pressum, quibuscunq; potuit officijs & beneficijs
juvit; ab inanibus altercationibus litigijsq; planè absti-
nuit, & veræ humilitati ac patientiæ studens, ne quem
mortalem læderet, sollicitè præcavit. Veræ pietatis præter
ea & cultus divini studiosissima fuit: Deum Essentiâ u-
num, personis trinum sincerò pectore coluit, Sacramento-
rum usum & divini verbi auditum plurimi fecit, pijs præ-
cibus ac sacrarum literarum lectionibus deditissima fuit,
indq;

inq; omnibus calamitatibus & vitæ adversitatibus eximi-
am patientiam Deo præstitit. Paucis, Per omnem vitam,
ea, quæ sursum sunt, respiciens, bonam militavit militiam,
retinens fidem & bonam conscientiam. Quare non dubi-
tamus, cum post diuturniorem morbum, qui pertinaciâ ac
malignitate suâ eam per quinque ferme septimanas, elusâ
omni preciosissimorum medicamentorum efficacîâ, va-
riè exercuit atq; afflixit, tandem 16. Julij labentis hujus
1636. anni die, postquam se piissimè ad beatum ex hac vitâ
excessum præparasset, factô animæ cum corpore divortiô,
ex hac lacrymarû valle in cœlum abierit, quin ipsa jam im-
positam gestet coronam justiciæ, atq; cœlitum associata,
concilio, pro momentaneis hujus vitæ afflictionibus æter-
num gloriæ pondus recipiat. Nos ex animi piè defunctæ
corpori olim, quando latissima illa universalis Resurre-
ctionis messis appetet, latissimam, cum omnibus sanctis
& Electis Dei filiis, resurrectionem; amplissimam autem lu-
genti familiæ efficacem Spiritus Sancti consolationem, o-
mniumq; similium casuum lugubrium aversionem ex a-
nimô precamur.

Quod superest, cum hora secunda solenni exequia-
rum celebrationi sit dicta, omnes & singulos studiosos ju-
venes, qui sua nobis dederunt nomina, studiosè exhorta-
mur, ut dictâ horâ in Auditoriô majori conveniant,
& Præceptores in funus prodituros decenti co-
mitatu sequantur. Prop. publ. 21.

Julij, Anno 1636.

921116 Bibliotheca 105 000
P.P. Camaldulensium in Bielany

Depozyt w Bibliotece Jagiellońskiej

06393

S.VIII.33

